

ÎNCHEIERE

10 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecător
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Buzu Mihail, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Buzu Mihail împotriva Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă privind recunoașterea neîntemeiat a refuzului de a fi înregistrat în calitate de șomer, obligarea înregistrării, încasarea prejudiciului moral și obligarea eliberării certificatului pentru beneficiere de indemnizație,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Buzu Mihail și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 13 iulie 2016,

c o n s t a t ă

La 01 aprilie 2016, Buzu Mihail s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă privind recunoașterea neîntemeiat a refuzului de a fi înregistrat în calitate de șomer, obligarea înregistrării, încasarea prejudiciului moral și obligarea eliberării certificatului pentru beneficiere de indemnizație.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin ordinul administratorului ÎS „Gările și Stațiile Auto” nr.02-p din 04 ianuarie 2016, a fost concediat din funcția de viceadministrator în baza art. 86 alin.(1) lit. c) Codul muncii.

La 15 ianuarie 2016, s-a adresat la Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă în scopul depunerii actelor pentru a fi luat la evidență în calitate de șomer. În cadrul audienței i-a fost comunicat că conform bazei de date a Camerei Înregistrării de Stat, dânsu are calitate de administrator sau asociat la societăți comerciale.

În acest sens, reclamantul menționează că, conform extrasului Camerei Înregistrării de Stat nr. 945 din 20 ianuarie 2016, a fost asociat la Farmacia nr. 135

SRL „Salus”, cu cota de participare în capitalul social - 146, 32 lei, ceea ce reprezintă 0,6% din tot capitalul social. Cota dată i-a revenit în rezultatul depunerii bonurilor patrimoniale în anul 1996 la privatizarea ÎS „Farmacia nr. 135”.

Indică că, la 26 ianuarie 2016 a înstrăinat prin donație cota de participare în întreprinderea dată. Respectiv, din ziua semnării contractului, nu mai este proprietar al cotei de 0,6% din capitalul social al SRL „Salus”.

La 27 ianuarie 2016, prin cererea înaintată către administratorul SRL „Salus”, a solicitat convocarea adunării generale extraordinare a asociaților cu includerea în ordinea de zi a chestiunii privind introducerea modificărilor în actele de constituire a societății prin substituirea lui cu donatarul Buzu Andrei.

Astfel, la 02 februarie 2016, s-a adresat către pârât cu cerere repetată, solicitând să fie înregistrat în calitate de șomer conform prevederilor art. 186 Codul muncii. La cerere a anexat toate actele solicitate prevăzute de pct.3 din procedura de înregistrare și soluționare a cererilor de loc de muncă și ajutor de șomaj, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 862 din 14 iulie 2003, însă răspuns la cererea dată nu a primit.

Solicită reclamantul, a recunoaște neîntemeiat refuzul Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă de a-l înregistra în calitate de șomer; obligarea Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă a de a-l înregistra în calitate de șomer; încasarea prejudiciului moral în sumă de 5000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, reclamantul și-a concretizat cerințele, solicitând suplimentar obligarea Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă să elibereze certificatul pentru beneficierea de indemnizație de concediere pentru a treia lună, conform art. 186 alin.(1) lit. c) Codul muncii, precum și încasarea cheltuielilor poștale în sumă de 21,95 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 13 iulie 2016 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Buzu Mihail a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, s-a respins apelul declarat de Buzu Mihail și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 13 iulie 2016.

La 02 ianuarie 2017, cu respectarea termenului prevăzut de art. 434 CPC, Buzu Mihail a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea dispozițiilor judecătorești și remiterea pricinii la rejudecare în prima instanță.

În susținerea recursului recurentul a invocat dezacordul cu hotărârile contestate, criticându-le pentru netemeinicie și nelegalitate, susținând în esență, că instanțele de judecată nu au reținut starea de fapt reală și nu au dat însemnătate cuvenită probelor administrate în cauză.

A mai indicat că, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor din cererea de apel referitoare la netemeinicia constatărilor primei instanțe.

Astfel, reiterează recurentul că nu a înregistrat la ÎS „Camera Înregistrării de Stat” contractul de donație nr. 462 din 26 ianuarie 2016 pentru a fi efectuate modificările de

rigoare, deoarece actele normative nu prevăd înregistrarea contractelor de donație a cotelor părți din capitalul social al societății la Camera Înregistrării de Stat.

Susține că, nu mai este asociat al SRL Farmacia nr. 135 „Salus” și întrunește toate cerințele pentru a fi înregistrat în calitate de șomer.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de către Buzu Mihail, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Buzu Mihail, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că

cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Buzu Mihail, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Buzu Mihail, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari